

Forstand, bevarer Hjerterne. Man maa have Lov til at omskrive dette paa den Maade, at det maa ønskes, at det, som man ved dette politiske Forlig vilde opnaa, nemlig at Danmark føres frelst gennem Verdenskatastrofen, maa blive naaet. Dette Ønske er udtalt af mit Partis Ordfører (K. M. Klausen), og jeg føler mig overbevist om, at mit Parti, ligesom det før har bragt Ofre for en enig Optræden af Rigsdagen i disse alvorlige Tider, ogsaa fremtidig vil være rede til at bringe Ofre. Men, som sagt, den Tale, som vi i Gaar hørte det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds holde, tyder ikke paa, at man i hvert Fald fra den Side helt har forstaaet, hvilke Forpligtelser man paatog sig, da man indgik dette Forlig. (*Alfred Christensen*: Han er ikke til Stede i Dag!) I Gaar sagde man, at ingen af de andre af Partiet var til Stede. Det er beklageligt, at det ærede Medlem ikke er til Stede i Dag, men mine Udtalelser bliver i alt Fald noteret i Rigsdagstidenden, og da Ministeren i høj Grad har henvendt sig til det ærede Medlem, maa ogsaa jeg kunne det, selv om han ikke er til Stede.

Blandt de Opgaver, der naturligt foreligger for denne Rigsdag, vil jeg fremhæve en effektiv Prisregulering. Idet jeg anerkender det overmaade byrdefulde, og jeg vil tilføje: opofrende Arbejde, der, saa længe Krigen har varet, er udført af en enkelt Mand indenfor Ministeriet, Indenrigsministeren, maa jeg dog med Beklagelse nævne, at han har følt sig tvungen til — jeg tror, jeg med Rette kan bruge dette Udtryk — at gaa ind paa den Nyordning med Hensyn til Fremskaffelsen af Brødkorn, at der skal ydes saavel store som smaa Jordbrugere et kontant Statstilskud udover Maksimalprisen som Vederlag for, at de overhovedet stiller Brødkorn til Raadighed for Landets Befolkning. Vi forstaaer ikke, vi ude paa Sjælland i hvert Fald, at der kan være nogen som helst Rimelighed i, at vi skal tildele Grev Moltke paa Bregentved 3 Kr. pr. Td. Rug, han afleverer til Samfundet i disse Tider, som en Præmie, fordi han overhovedet giver sig af med at dyrke Brødkorn. Denne Mand har alene paa den forøgede Arvefæsteafgift, som Husmænd og Gaardmænd har maattet indbetale til ham under Krigen som Følge af den høje Kapitalstakst paa Byg, indtjent 109,000 Kr. i de to første Krigsaar. Denne Mand ejer eller besidder — jeg haaber, at det ikke nogen Sinde skal slaas fast, at han med Grundlovens Opfattelse af Ejendomsfor-

holdet ejer dem — 6 store Herregaarde. Han nyder Renten af en Fideikommisskapital paa over 5 Mill. Kr. Han nyder Renten af en Mængde Nationalbankaktier. Og han har altsaa nu under Krigen i Løbet af 2 Aar oppebaaret i Arvefæsteafgift udover den sædvanlige: 109,000 Kr. Ærede Medlemmer! Man forstaaer ikke det retfærdige, det nødvendige i, at den danske Rigsdag tildeler denne Mand 3 Kr. i Ekstrapræmie for hver Tønde Brødkorn, han afleverer til det danske Folk. Det er sørgeligt, siger jeg, at man her i Rigsdagen fra en vis Side har faaet dette Spørgsmaal lagt saaledes til Rette, at Indenrigsministeren mod sin Villie — jeg tror, det ligger saadan — har maattet gaa ind paa denne Ordning. Jeg kunde have forstaaet, om der var taget et specielt Hensyn til det mindre Landbrug, til de fattige jyske rugdyrkende Egne, men at man skæler alle over een Kam, Herremænd saavel som Husmænd, begriber jeg ikke, og jeg, som ikke før har haft Lejlighed til her i Rigsdagen at nedlægge nogen Indsigelse derimod, føler mig forpligtet til at gøre det her i Dag. Jeg mener, at de Folk, der ligger inde med saa stor en Del af Danmarks frugtbareste Jord, har i Sandhed ogsaa en Pligt overfor det Folk, som de erklærer, at de tilhører, og overfor Landet, som er stedt under vanskelige Kaar.

Jeg nævnede, at en af de vigtigste Opgaver for denne Rigsdag maatte være en effektiv Prisregulering. Jeg haaber, at det maa ske Fyldest, som det Medlem af Regeringen, der tilhører mit Parti, har udtalt, at vi maa befytte os ikke alene paa dette, men ogsaa paa at træffe saadanne Foranstaltninger, at der i den kommende Vinter her i Landet ikke findes frysende eller sultende Mennesker. Det er en smuk Opgave for denne Rigsdag ved Siden af den meget store: at føre Danmark frelst gennem Verdenskatastrofen.

Men i øvrigt mener jeg, at denne Rigsdag kan og bør tage andre Opgaver op, hvis Løsning paatrænger sig. Jeg tænker her navnlig paa en Revision af den militære Retspleje. Hvad skulde der være til Hinder for, at denne Rigsdag kunde gennemføre en human og forsvarlig Retspleje ogsaa for vore Soldater? Jeg ved, at det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) i sin Tid som Forsvarsminister interesserede sig overmaade meget for Soldaternes Behandling, og jeg kan godt understrege min Beredvillighed til at holde Gudsfreden ved en Anerkendelse overfor